

1MALAYSIA DARI SUDUT UNDANG-UNDANG DAN PERLEMBAGAAN PERSEKUTUAN

Oleh:
Dato' Faiza Tamby Chik*

1. Konsep 1Malaysia, Rakyat Didahulukan Pencapaian Diutamakan adalah untuk membawa Negara kearah kemajuan yang lebih tinggi. Ia mampu untuk mencapai kesaksamaan dan keadilan dikalangan rakyat berbilang kaum dan agama di Negara ini supaya tidak ada satu kaum pun yang merasa dipinggirkan atau tidak diberi perhatian. 1Malaysia menggalakkan supaya rakyat berbilang kaum dan agama ini bekerja sebagai satu pasukan yang jitu dan mewujudkan perasaan saling hormat-menghormati antara satu sama lain dan yakin-meyakini antara satu sama lain. Aspirasinya adalah untuk memperbaiki, memantap dan memperkasa hubungan kaum bagi memastikan rakyat Malaysia membina dan menjalin persahabatan berasaskan rasa hormati-menghormati dan percaya-mempercayai, dan saling menerima. Lapan nilai 1Malaysia diutarakan bagi memimpin rakyat kearah aspirasi tersebut. Lapan nilai itu adalah:-

1. Budaya kecemerlangan.
2. Ketabahan.
3. Rendah hati.
4. Penerimaan.
5. Pendidikan.
6. Integriti.
7. Kesetiaan.
8. Meritokrasi.

2. Konsep 1Malaysia tidak boleh lari dari undang-undang dan Perlembagaan Persekutuan (PP). Akar 1Malaysia bertunjangkan prinsip Rukun Negara dan keluhuran PP. Kerangka atau struktur PP dibangunkan dari bidang kuasa

---

* Dato' Faiza Tamby Chik was a former judge at the High Court for more than 15 years. He is now a Distinguished Fellow at the Faculty of Syariah and Law, Universiti Sains Islam Malaysia (USIM), Nilai, Negeri Sembilan, Malaysia.

Suruhanjaya Reid yang dilantik oleh DYMM Raja Raja Melayu dan Her Majesty The Queen. Suruhanjaya Reid menggubal PP pada bulan Jun 1956 .

Bidang kuasanya adalah:

1. Untuk menubuhkan sistem kerajaan bersekutu dimana adanya kerajaan pusat yang kukuh dan kerajaan negeri.
2. Melindungi kedudukan dan martabat DYMM Raja-Raja Melayu.
3. Yang Di Pertuan Agong dilantik dari DYMM Raja-Raja Melayu merupakan Raja Berperlembagaan.
4. Common nationality untuk Persekutuan Tanah Melayu.
5. Melindungi kedudukan istimewa orang Melayu dan kepentingan sah kaum –kaum lain.

Kerana itu kelima-lima perkara diatas tertanam dalam PP dan struktur tiangnya adalah Perkara 3 (Islam ialah agama bagi Persekutuan), Perkara 181 (Kedaulatan, prerogative, kuasa dan bidang kuasa Raja-Raja dan Dato Undang yang Empat di Negeri Sembilan), Perkara 152 (Bahasa kebangsaan bahasa Melayu), Perkara 153 (Kedudukan istimewa orang Melayu dan kepentingan sah kaum-kaum lain) dan Perkara 14 hingga 31 (kewarganegaraan). Semua rakyat tidak kira kaum dan agama hendaklah menerima sepenuhnya kerangka atau struktur PP ini.

3. Dalam Memorandum parti Perikatan yang diketuai oleh Tunku Abdul Rahman bersama En. Tan Siew Sin dan Dato V.T. Sambanthan iaitu Memorandum yang menjadi asas perbincangan antara Suruhanjaya Reid dengan delegasi parti Perikatan bertarikh 25hb September, 1956 mengenai kedudukan istimewa orang Melayu ada menyebut diantara lain, “...we recognized the fact that the Malays are the original sons of the soil and that they have a special position arising from this fact and also by virtue of the treaties made between the British government and the various sovereign Malay states...” Dan inilah yang dikatakan oleh En. Tan Siew Sin di Dewan Rakyat pada 1hb Jun, 1965 (Selasa); beliau berkata:

Article 153 of the Constitution, that is the Article which deals with the special position of the Malays. While on this subject, I would like to emphasise again that this Article is not a creation of the Alliance Government. This Article did not come into force on 31st August, 1957, that is the date on which we achieved independence for the Federation of Malaya. This, in fact, was a carry over not only from the 1948 Federation Agreement, it was the policy of the Government even pre-war and was embodied in the 1948 Federation of Malaya

Agreement in much more comprehensive terms... this is the only Article in the entire Constitution, which stipulates that Malays will be in any way different from the other races inhabiting Malaysia.

Adalah jelas disini bahawa Perkara 153 bukan mula berkuatkuasa pada 31hb Ogos, 1957 tetapi telah bermula berkuatkuasa “even pre-war” ia itu semasa penjajahan British lagi. Itulah sebabnya dalam bidang kuasa (terms of reference) Suruhanan jaya Reid perkataan yang digunakan ialah “safeguarding” (melindungi).

4. Satu perkara lagi yang selalu digembar-gemburkan apabila bercakap mengenai Perkara 153 ialah kedudukan istimewa orang Melayu ini hanya untuk selama 15 tahun sahaja. Ini tidak betul. Dalam “verbatim transcript of hearing” iaitu perbincangan diantara Tunku Abdul Rahman dengan Lord Reid pada 27hb September, 1956, menjawab soalan Lord Reid, Tunku Abdul Rahman berkata, “...the suggestion is that they should be a review every 15 years... the present system of doing this is this, for instance, there is a condition that there should be 3 Malays appointed to every one non-Malay...” Akan tetapi cadangan Tunku bahawa Perkara 153 itu hendaklah di “review” setiap 15 tahun telah tidak diterima oleh Suruhanjaya Reid, maka dengan demikian maka tertanamlah peruntukan Perkara 153 itu dalam PP untuk selama-lamanya. DYMM Raja Azlan Shah (semasa itu DYMM Ag.LP) dalam kes Dato Menteri Othman bin Baginda & Anor lwn Dato Ombi SyedAlwi bin Syed Idrus (1981)1MLJ29 at 32 E_G berkata:

The Federal Constitution was enacted as a result of negotiations and discussions between the British Government, the Malay Rulers and the Alliance Party relating to the terms on which independence should be granted. One of its main features is the enumeration of certain rights and freedoms. Embodied in these rights are the guarantee provisions of Article 71 and the first point to note is that, that right does not claim to be new. It already exists long before Merdeka, and the purpose of the entrenchment is to protect it against encroachment.

Jadinya apatah lagi Perkara 153 yang dijadikan satu daripada “terms of reference” untuk Negara mencapai kemerdekaan. Bukan itu sahaja kedudukan istimewa orang Melayu telah pun ada semenjak pemerintahan British lagi. Ia telah pun wujud lama, sebelum Negara mencapai kemerdekaan dan tujuan

mengekalkannya adalah untuk melindunginya supaya hak itu tidak terhakis. Sayugia diingati bahawa apabila Negara mencapai kemerdekaan, nama Negara dalam PP ialah Persekutuan Tanah Melayu. Nama Persekutuan Tanah Melayu ini kekal dari tarikh 31hb Ogos, 1957 sehinggalah 16hb September, 1963 apabila terbentuknya sebuah Persekutuan Malaysia yang merdeka dan berdaulat

5. Perkara 3 ialah Islam ialah agama bagi Persekutuan tetapi agama-agama lain boleh diamalkan dengan aman dan damai di mana-mana Bahagian Persekutuan. Perkara 3 telah disenaraikan selepas nama Negara (Perkara 1) dan penerimaan masuk (Perkara 2); selepas itu barulah undang undang utama Persekutuan (Perkara 4). Memang benar dari ilmu Perlembagaan ini tidak penting; tambahan pula dalam Perkara 3 (4) ada disebut bahawa tiada apa-apa jua dalam ini mengurangkan mana-mana peruntukan lain dalam Perlembagaan ini. Akan tetapi dalam mentafsirkan sebarang peruntukan dalam PP prinsip “harmonious construction” hendaklah dipakai. Dengan demikian dalam mentafsirkan Perkara 3, Perkara 3 itu hendaklah ditafsirkan bersama sama Perkara 11 (kebebasan beragama), Perkara 12 (Hak berkenaan dengan pendidikan), Perkara 37 (Sumpah jawatan bagi Yang diPertuan Agong), Perkara 74 (Hal perkara undang-undang Persekutuan dan Negeri), Perkara 181 (Kedaulatan, prerogative, kuasa dan bidang kuasa Raja Raja tetap dan tidak terjejas terutama sebagai Ketua agama Islam di Negerinya), Perkara 121(1A) (Makahmah Sivil tidak mempunyai bidang kuasa berkenaan dengan apa-apa perkara dalam bidang kuasa mahkamah Syariah) dan Perkara 160 (2) (Orang Melayu ertinya seseorang yang menganuti agama Islam, lazim bercakap bahasa Melayu dan menurut adat Melayu) untuk memberi kesan kepada niat penggubal PP (framers of the Constitution).

6. Apabila dikatakan Islam ialah agama bagi Persekutuan ia membawa maksud lebih daripada Islam ialah agama rasmi. Negara itu dan penduduknya mempunyai agama. Rakyatnya beragama Islam, Kristian, Buddha dan Hindu. Akan tetapi Negara dimana penduduknya tadi tinggal ialah beragama Islam. Dengan demikian Islam adalah agama dominan dalam Negara ini. Islam tidak sama dan tidak setaraf dengan agama agama lain di Malaysia. Perkara ini jelas apabila dilihat peruntukan Perkara 11(4) yang menyebut undang-undang Negeri dan undang-undang Persekutuan (bagi wilayah Kuala Lumpur, Labuan dan Putrajaya) boleh mengawal dan menyekat pengembangan apa-apa doktrin atau kepercayaan agama dikalangan orang yang menganuti agama Islam. Dengan demikian ini bererti bahawa agama-agama lain hendaklah diamalkan

dengan aman dan tidak melanggar Perkara 11(5) tidak mengganggu ketenteraman awam, kesihatan awam atau prinsip moral. Mengapa boleh diamalkan dengan damai? Ia bermaksud pengamalan agama agama lain hendaklah berjalan secara harmoni dengan kedudukan dominan agama Islam sebagai agama Negara.

7. Malaysia adalah sebuah Negara berbilang bangsa, agama dan budaya. Malaysia bukannya negara sekular. Tiada sepele pun perkataan sekular dalam PP. Kes Che' Omar Che' Soh (1988) 2MLJ55 telah digunakan oleh sesetengah pengamal undang undang bahawa Negara ini adalah Negara sekular. Mereka bersandar dengan ungkapan dalam kes tersebut yang berbunyi, *"...if it had been otherwise, there would have been another provision in the Constitution which would have an effect that any or contrary to the injunction of Islam would be void. Far from making such provision, Article 162 on the other hand, had purposely presents the continuity of secular law pursuant to the Constitution unless such law is contrary to the latter."* Akan tetapi Perkara 162 PP tidak menggunakan perkataan "secular law". Perkara 162 PP menggunakan ungkapan "undang-undang yang sedia ada" (the existing laws). Dan lagi keputusan kes tersebut yang dilaporkan dalam 2MLJ 55 yang menyebut *"...the term Islam or Islamic religion in Article 3 of the Federal Constitution means only such acts as relate to rituals and ceremonies"* adalah tidak betul. Keputusan kes Che' Omar Che' Soh yang betul telah di laporkan dengan betul dalam buku berjudul, *"The Constitution of Malaysia"* 5th Edition oleh Sheridan & Grove terbitan *Malayan Law Journal* yang menyebut pada muka surat 32 bahawa *"Islamic law is only applicable to Muslim as their personal law."*

Seperkara lagi sering diutarakan ungkapan, *"...the religion of Malaysia shall be Islam. The observance of this principle shall not impose any disability on non-Muslim nationals professing and practising their own religions and shall not imply that the state is not a secular state."* Ungkapan ini terdapat dalam "political testament" parti Perikatan bertarikh 25hb September, 1956. Ungkapan ini telah tidak diterima oleh Suruhanjaya Reid dan telah digugurkan.

8. Jika dibaca peruntukan peruntukan dalam Perkara Perkara 3, 11, 12, 37, 74, 181, 121 (1A) dan 160 (2) secara harmoni maka Perkara-perkara tersebut menunjukkan bahawa:-

1. Malaysia is a religious , not a secular state.

2. Non-Muslims have wide religious freedom but they are prohibited from propagating their faiths among Muslims.
3. Kebebasan beragama tidak berlaku kepada Muslims; the Constitution does not speak to the rights of an atheist or agnostic.
4. Implicit with its wording appears to be the notion that every person in Malaysia has some sort of religion and IT IS THAT which is protected.
5. Concept of religious freedom does not apply to Muslims.

Dalam kes *Lina Joy lwn Majlis Agama Islam & Anor* (2004)2MLJ 119, Mahkamah Tinggi Malaya telah membuat keputusan mengenai Perkara 11 (Kebebasan Beragama) Keputusan mengenai Perkara 11 PP itu telah tidak dirayu ke Mahkamah Rayuan dan ke Mahkamah Persekutuan. Dengan demikian “the ratio decidendi” Mahkamah Tinggi tersebut mengenai Perkara 11 adalah undang undang yang sah sehingga hari ini. Apakah keputusan tersebut?

1. Kebebasan beragama dalam Perkara 11 PP tidak bermaksud kebebasan boleh memilih, menganut atau mengamalkan agama pilihan sendiri.
2. Perkara 11 hendaklah ditafsirkan bersama sama Perkara 3(1), 12(2), 74(2), 121 (1A) dan 160 (2).
3. Kemuktamadan keputusan keluar daripada Islam adalah dalam bidang kuasa Mahkamah Syariah.
4. Orang Melayu ertinya seseorang yang menganuti agama Islam.

9. Itu sebabnya ada Rukun Negara yang menjadi paksi kepada konsep 1Malaysia. Rukun Negara bererti bangsa Malaysia dan Negara Malaysia diwujudkan atas kepercayaan yang kukuh kepada Tuhan bagi mewujudkan sebuah Negara dan Bangsa yang berdaulat berdasarkan prinsip berikut:-

1. Kepercayaan kepada Tuhan.
2. Kesetiaan kepada Raja dan Negara.
3. Keluhuran Perlembagaan.
4. Kedaulatan Undang-undang .
5. Kesopanandan kesusilaaan.

10. 1Malaysia bukan bermakna orang bukan Islam boleh mengutuk, menegur atau mengemukakan pendapat mengenai apa sahaja berkaitan dengan Islam. Hukum Syarak dan adat isti’adat orang Melayu tidak perlu disentuh oleh

sesiapa pun. Sayugia diingat pihak British pun tidak berani menyentuhnya dalam Sistem Residen dahulu; mereka hanya mengambil–alih kuasa pentadbiran. Mereka tidak mengambil kuasa Raja dalam hal ehwal agama Islam. Raja sebagai Ketua Agama di Negerinya berkuasa penuh. Hakikatnya bahawa Islam adalah agama Persekutuan. Kedudukan istimewanya tidak sama dengan agama agama lain; bidang kuasa pula hanya ada pada DYMM Raja Raja di Negerinya sendiri sementara DYMM Seri Paduka Baginda Yang diPertuan Agong mempunyai bidang kuasa di peringkat Persekutuan.

11. 1Malaysia tidak boleh lari dari akar atau kerangka PP yang telah dipersetujui bersama oleh pengasas Negara dan pemimpin terdahulu seperti yang diperkatakan di atas. Segegap lapisan rakyat hendaklah peka mengenai sejarah Negara dan sanggup mempertahankan apa yang telah termaktub dalam PP dan segala yang telah dipersetujui tanpa merombak keseimbangan politik yang telah wujud sekian lama. Ini telah diperundangkan melalui Sedition Act 1948 seperti yang dipinda oleh Emergency (Essential Powers) Ordinance No.45, Tahun 1970 yang melarang menyoal 4 perkara sensitif Negara ini, iaitu:-

1. Hak kewarganegaraan dibawah Bahagian III PP.
2. Status bahasa Melayu dibawah Perkara 152 PP.
3. Kedudukan istimewa orang Melayu dibawah Perkara 153 PP.
4. Prerogatif Raja Raja Melayu dan Dato Dato Undang yang Empat di Negeri Sembilan.

Sehingga ahli-ahli Perundangan Negeri dan Parlimen pun dilarang menyoal perkara perkara sensitif di atas di Dewan Undangan Negeri dan Parlimen. Tindakan undang undang boleh diambil terhadap mereka dan sesiapa sahaja yang menyoal perkara-perkara tersebut.

12. Semua lapisan rakyat hendaklah menerima akar atau kerangka struktur PP seperti yang digariskan diatas supaya mereka dapat mengambil bahagian dan memberikan sumbangan kepada pengisian 1 Malaysia. Maksud atau tujuan PP ialah untuk membawa kestabilan, “predictability” dan keadaan yang teratur (order) terhadap tindakan tindakan yang dilakukan oleh kerajaan Negeri dan kerajaan Persekutuan. Akar umbi PP tertanam dalam Perkara Perkara 3, 32, 38, 39, 71, 152, 153, 181, dan Bahagian III mengenai kewarganegaraan (Perkara 14 hingga Perkara 31). Perkara Perkara ini adalah peruntukan peruntukan perlembagaan yang utama yang membentuk undang undang yang tertinggi dalam Negara. *They provide a neat introduction to key institutions and their*

roles in the Federal Constitution. Kita tidak dapat lari dari kesimpulan ini kerana PP telah dicetus dan dibentuk dari bidang kuasa (terms of reference) Suruhanjaya Reid dengan menerima kerangka struktur PP tersebut konsep 1Malaysia dapat memastikan semua komuniti atau kaum menikmati kemakmuran dan erti pembangunan. Konsep 1Malaysia bermaksud mengiktiraf sumbangan setiap rakyat tanpa mengira warna kulit dan mereka bebas menyertai arus pembangunan Negara.

RUJUKAN:

Perlembagaan Persekutuan (Percetakan Nasional Malaysia Bhd. 2006.

The Constitution of Malaysia (Sheridan & Groves) 5th Edition MLJ Sdn Bhd.K.L 2004

British Documents on the End of the Empire (Series B, Vol.3, Malaya Part III, London HMSO 1995.

Parliamentary Debates, Dewan Ra'ayat, Official Report, Vol.II No.4 – 1st Jun 1965.